

CATULLUS

LXXVI

Si qua recordanti benefacta priora voluptas

est homini, cum se cogitat esse pium
nec sanctam violasse fidem nec foedere nullo
divum ad fallendos numine abusum homines,
5 multa parata manent tum in longa aetate, Catulle,
ex hoc ingrato gaudia amore tibi.

Nam quaecumque homines bene cuiquam aut dicere
possunt

aut facere, haec a te dictaque factaque sunt;
omnia quae ingratae perierunt credita menti.

10 Quare cur te iam | amplius excrucies?

Quin tu animum offirmas atque istinc tete reducis
et dis invitis desinis esse miser?

Difficile est longum subito deponere amorem.

Difficile est, verum hoc qua libet efficias.

15 Una salus haec est, hoc est tibi pervincendum;
hoc facias, sive id non pote sive pote.

O di, si vestrum est misereri aut si quibus umquam
extremam iam ipsa in morte tulistis opem,
me miserum aspice et, si vitam puriter egi,

20 eripite hanc pestem perniciemque mihi,
quae mihi subrepens imos ut torpor in artus
expulit ex omni pectore laetities.

Non iam illud quaero, contra ut me diligat illa
aut, quod non potis est, esse pudica velit -

25 ipse valere opto et taetrum hunc deponere morbum.
O di, reddite mi hoc pro pietate mea!

Finns för en mänska, som drar sig till minnes det goda hon
gjorde,

njutning i tanken att gott hjärta hon alltid har haft,
aldrig brutit sitt ord och i ingen förbindelse svekfullt
gudarnas heliga namn nyttjat att människor bedra,
då har du samlat ihop från en tacklös kärlek, Catullus,
många fröjder att ta fram varje dag i ditt liv.

Ty allt gott som en mänska kan uti ord eller gärning

visa en annan, har du visat i gärning och ord.

Allt förgäves tyvärr på en tacklös mänska du slösat!

Vartill tjänar det då längre att plåga dig själv?

Varför gör du dig inte hård, ger dig av ifrån henne,
slutar att vändas och tro gudarna gillar det här?

Svårt det är att plötsligt bli kvitt en långvarig kärlek.

Ja, det är svårt, men ändå, vad det än kostar, försök!

Lycka och liv det gäller; nu måste du ovillkorligt
genomföra det här - om du så kan eller ej.

Gudar, så visst som ni brukar visa misskund, så visst som
någon omsider ni sänt hjälp i hans yttersta stund,

se till mig i min nöd och, så visst som mitt liv varit rent,
ryck iväg denna pest, plågan som blir min död;

likt ett förlamande gift den spritt sig djupt inne i kroppen,
därtill fördrivit fröjd, glädje från hela mitt bröst.

Numer begär jag ej detta att hon ska besvara min kärlek
eller, vad hon ej kan, vilja trohet mot mig -

blott att jag själv får må väl och bli kvitt min förfärliga sjukdom.
Gudar, förläna mig det - gott har mitt hjärta ju vart!

Elias Janzons översättning, reviderad och moderniserad

CATULLUS

XI

	Furi et Aureli, comites Catulli, sive in extremos penetrabit Indos, litus ut longe resonante Eoa tunditur unda,	Furius och Aurelius, ni som följer mig, om än till Indiens gräns jag tränger, där eoisk våg med ett väldigt sorl mot stränderna brusar,
5	sive in Hyrcanos Arabasve molles seu Sacas sagittiferosque Parthos sive quae septemgeminus colorat aequora Nilus,	- eller till hyrkaner, araber, sager eller till pilbärande parther eller dit, där sjufalt grenade Nilen gul sig vältrar i havet -
10	sive trans altas gradietur Alpes Caesaris visens monumenta magni - Gallicum Rhenum, horribile aequor ulti- mosque Britannos -	eller gånger över de höga Alper att besöka Caesar den stores storverk, Rhen i Gallien, stormiga sund och fjärran boende briter -
15	omnia haec, quaecumque feret voluntas caelitus, temptare simul parati, pauca nuntiate meae puellae non bona dicta:	ni som är beredda med mig att pröva, vad än föreläggs mig av gudars vilja, framför till "min flicka" i korthet inga artighetsfraser:
20	cum suis vivat valeatque moechis, quos simul complexa tenet trecentos, nullum amans vere sed identidem omnium ilia rumpens;	må hon leva väl med sin älskarskara - flera hundra på samma gång hon famnar, älskar ingen riktigt men älskar sönder könet på alla -
	nec meum respectet, ut ante, amorem, qui illius culpa cecidit velut prati ultimi flos, praetereunte postquam tactus aratro est.	kärlek skall, som förr, hon ej från mig vänta. Skulden bär hon själv att den dog, en blomma lik vid ängens rand, som i förbifarten träffats av plogen.